

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

ตกแต่งภายในให้ดี

ก่อนจ้งหัน

พูดขบขันเมื่อวานนี้เห็นใหม่ละ พูดถึงเรื่องจับแมวไม่ได้ แมวจะต้องฟ้องพระให้ติดคุกติดตะรางทั้งหมด ทีนี้พระจับแมวได้แล้วเอาแมวเข้าคุก ขบขันดีนะ ได้แล้ว นุ่น ไปอยู่ข้างนอก กุฎินอก ๆ นะ พระไปไล่เอาจนได้เมื่อคืนนี้ ๔ ทุ่ม เห็นไหม พระท่านก็กลัวติดคุกเหมือนกันเลยต้องเอาแมวติดคุกก่อน ขบขันดี โห้ แมวมันฉลาดยิ่งกว่าอะไร

เรานี้พูดให้ชัด ๆ อย่างนี้ละนะ โลกนี้มันสกปรก เข้ามาในวัดในเวลานี้ดูแล้วดูไม่ได้เลย ๆ มันเข้ามาเที่ยวแก่งก้าง ๆ ไม่ได้หน้าได้หลังอะไรเลย เราสลดสังเวชนะ มองดู ๆ นี้ใครก็มาดูวัดดูพระดูเณร เหมือนพระเป็นตุ๊กตาเครื่องเล่นของเด็ก พวกนั้นเหมือนเป็นเทวดา ที่จริงพวกนี้พวกเปรต เข้าใจใหม่ละ มาแก่งก้าง ๆ แต่งเนื้อแต่งตัวดูไม่ได้เลย เป็นยังไงมนุษย์นี้ ไม่มีบ้างหรือประเพณีหรือขนบประเพณีอันดีงามของมนุษย์ มันมีตั้งแต่พวกสัตว์เร่จรจมานหรือเข้ามาในวัดป่าบ้านตาดนี้ ให้ทราบกันทั่วประเทศไทยเรานี้ มันเลอะเทอะมากนะเวลานี้ ประชาชนก็แบบประชาชน พระก็แบบพระ ทั้งเขาทั้งเราเหมือนกันหมด จนจะดูไม่ได้ สลดสังเวช

ดูเอาเรื่อยนะ เมื่อวานนี้ก็เอา ตอน ๕ โมงกว่าแล้วแฟนพ่าน ๆ เข้ามานี้ ถาม มาอะไรมาเที่ยวเฉย ๆ ไล่เตี้ยนั่นเลย ขนาดนั้นละมันหน้าด้าน วัดนี้เข้ามาต้องตั้งใจมาหาอรรถาหารธรรม ดูเหตุผลด้วยดี สมกับว่าธรรมนี้เป็นเครื่องพร้าสอนโลก กิริยาทุกสิ่งทุกอย่างของพระของเณรในวัดในวาเป็นเครื่องพร้าสอนโลกทั้งนั้น ถ้าเป็นวัดของศาสดาองค์เอกนะ ถ้าเป็นวัดส้วมวัดถาดังที่เห็นอยู่ทั่ว ๆ ไปนี่อย่าเอามาพูด นี่เราพูดถึงเรื่องวัดของพระพุทธเจ้าต่างหาก

คนที่เข้ามาแก่งก้าง ๆ มันเสียวัดของพระพุทธเจ้า ท่านผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ท่านรักท่านสงวนศีลธรรมของท่านขนาดไหน ใอันนี้มาปล่อยเนื้อปล่อยตัวจนลืมนื้อลืมนตัว ไม่รู้จักสถานที่บุคคลอะไรเลยนี้มันดูไม่ได้นะ เราได้ดูเรื่อย ๆ ตอน ๕ โมงเย็นนี้แหละ แก่งก้าง ๆ เข้ามา สถานที่นี้เลยกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวไป ก็พวกเดือน ๙ เดือน ๑๒ เดือน ๙ เดือน ๑๒ คืออะไร หมามันคึกเดือน ๙ เดือน ๑๒ นั้นนะ คนนี้มันคึกตลอดเวลา มันคะนองตลอดเวลา ให้ฟังเอาทุกคน ๆ มาในวัดในวา นี้ อย่าให้สลดสังเวชนะ เราสลดสังเวชมาก นี่ยังมาเพลินอยู่อะไรก็ไม่รู้

ธรรมจับดูมันสลดสังเวช โอ้โห สอนมนุษย์ได้ยังไงธรรม ไม่สมควรแก่มนุษย์พวกหมาเดือน ๙ เดือน ๑๒ อย่างนี้ได้เลย ว่าให้มันซัดๆ อย่างนี้แหละ ให้ไปพิจารณากันบ้างซิ พี่น้องทั้งหลาย ยังโอ้อ่าฟูฟ่ายอยู่หรือ ไม่รู้เนื้อรู้ตัวบ้างหรือ อยู่ในกองมูตรกองคูคดียังว่าเป็นกองเงินกองทองอยู่หรือ ให้เอาไปคิดกันบ้างนะ การแต่งเนื้อแต่งตัวนี้สำคัญมาก แต่งล่อนจ้อนล่อนแจ้นจนจะมองเห็นที่เห็นท่า แต่งมาทำไม ไปแก้มันออกอย่างหมาใครเขาก็ไม่สนใจไม่ถือสีถือสา อันนี้มันมนุษย์นั่นซิ ทำแบบนี้มันดูไม่ได้นะ ให้พิจารณาทุกคน

ธรรมที่สอนออกไปนี้ผิดไหม กับกิริยาที่เป็นมาแล้วได้ถูกพร้าสอนเวลานี้ อันใดผิด อันใดถูกเอาไปพิจารณาซิ ว่าหลวงตาบ้วนนี้ดูนี้ดำ พวกเปรตพวกผีมันเป็นอะไร ยกมันเป็นเทวดาหรือถึงแนะนำไม่ได้ สั่งสอนไม่ได้ มันทุเรศจริง ๆ นะ กลางวิากลางวันเวลาไหนก็ตาม จุ้นจ้าน ๆ แต่พวกสุนัขเดือน ๙ เดือน ๑๒ แต่งตัวแบบสุนัขเดือน ๙ เดือน ๑๒ ทั้ง ๆ ที่เป็นมนุษย์นะที่มันสลดสังเวช พวกนี้พิจารณาทุกคนนะ เอาละให้พร

เออ แมวตัวที่พูดเมื่อวานนี้ว่าแมวจะฟ้องพระให้ติดคุกติดตะราง เพราะพระพยายามจับแมวแต่ไม่ได้ แมวกลับคืนมาฟ้องพระให้ติดคุกติดตะราง ที่นี้พระจับแมวได้แล้วนะ เอาแมวใส่คุก เอาพระออกจากตะราง เข้าใจหรือ

หลังจั้งหัน

เวลานี้วิทย์กำลังกระจายออกทั่วไป วิทย์เสียงธรรมเราที่เรாதศน์นี้ออก เดี่ยวนี้ขยายออกทั่วประเทศแล้ว จังหวัดไหน ๆ ออก ภาคไหน ๆ ออกเดี่ยวนี ภาคอีสานดูเหมือนจะมาก ขยายออกมาจากสวนแสงธรรม ภาคกลาง กรุงเทพ ขยายออก ออกไปทางลพบุรีก็ไป ทางไหนก็ไป

วิสาขบูชาวันที่ ๒๒ นี้ผู้ว่าก็มานิมนต์เราไปเทศน์งานวิสาขบูชาที่อุดร ถามเหตุถามผลแล้วก็บอกเหตุบอกผลทุกอย่างเรียบร้อย ถ้าไปแบบวิสาขะหมากัดกันเราไม่ไป เราบอกรตรง ๆ เลย พระพุทธเจ้าทรงเกียรติครอบโลกธาตุ จะเอาไปหมากัดกันในวงวิสาขบูชาไม่สมควรอย่างยิ่ง เราไม่ไป เราบอกอย่างนี้เลย ถ้าไปเพื่อความเคารพบูชาสมพระองค์กระเทือนโลกธาตุนี้ เอา ไป แนะนำอย่างนั้นนะ ให้เทศน์ เอา เทศน์ แนะนำอย่างนั้นนะ บอกแล้วบอกกับผู้ว่าเลย บอกอย่างเด็ดไปเลย

เพราะได้ยืนข้างในกรุงเทพฯ โน่น ให้เป็นวิสาขะโลก วางั้นนะ มันก็มาหาเราจนได้แหละ จะเอาคณะนั้นมาคณะนี้มา ฟังดูคณะไหนมีแต่คณะแบ่ง ๆ ไม่มีธรรมเลย มีแต่กิเลสออกหน้าออกตา กองทัพกิเลส ความสกปรกที่จะเข้ามาเป็นวิสาขะโลก เกิดทะเลาะกันแล้วเริ่มทะเลาะกันแล้ว พอมาเป็นวิสาขะโลกเท่านั้นเริ่มทะเลาะกันแล้ว เราก็กังๆ พอได้ความชัดเจนแล้วที่นี้ก็ออกอันนี้ละไป วิสาขะโลกให้ระวังมันจะเป็นวิสาขะหมากัดกันนะ ในกรุงเทพของเราเนี่ย เอาแล้วนะ

ไม่มีใครพูดมีแต่เราคนเดียวพูด ก็ดูตามหลักกรรมหลักวินัยด้วยกันมาแล้วคัดค้านกันได้อย่างไร สิ่งที่ทำเหล่านั้นมันผิดหรือถูกประการใดมันก็รู้ ว่าออกไปนี่ผิดถูกประการใดเอา ตามใส่กัน มันก็ยอมรับ เราก็บอกไปเลย วิสาขะนี้จะมีแต่วิสาขะหมากัดกันนะ เอาแต่ตัวแบ่งๆ ตัวกิเลสใหญ่ๆ ทั้งนั้นละมา ไม่มีตัวอรรถตัวธรรมเข้ามาเลย มันวิสาขะโลกยังงีงพูดว่าวิสาขะโลกก็ถูกถ่ายกเป็นโลก แต่วิสาขะความดีนี้กระเทือนทั่วโลก หมายถึงอย่างนั้นไม่ใช่ว่าวิสาขะโลกเอาหมากัดกัน

นั่นละพอท่านผู้ว่าฯ มานิมนต์เรา จึงเอาเรื่องนั้นมาประมวล บอกให้ชัดเจนเลยว่า ถ้าเป็นวิสาขะแบบนี้เราไม่ไป เราก็บอกเลย เตือนไว้แล้วอย่าให้เป็นอย่างนั้นนะ อย่าเอาคณะไหนๆ เข้ามา เราเคารพบูชาพระพุทธเจ้าต้องทำให้เต็มภูมิของเราที่เราเป็นลูกศิษย์ตถาคต อย่าให้มีเรื่องแบบที่หมากัดกันเข้ามาแทรกนะ ถ้ามีอย่างนั้นเราก็บอกตรงๆ เลยเราไม่ไป ถ้าไม่มี เอ้า ไป ถึงเวลาที่จะเทศน์ เอา เทศน์ อย่างนั้นนะ ไม่ได้ว่าเทศน์ได้หรือไม่ได้บอก เอา เทศน์เลย เป็นอย่างนั้นละ

พูดตรงๆ มีใคร ก็มีแต่หลวงตาบัวเท่านั้น ทั้งทางชาติ ทางศาสนา พระมหากษัตริย์อยู่ในหัวอกทั้งหมดที่อุ้มไว้ทั้งหมดเลยไม่ให้ใครมาแตะต้อง ผ่านเข้ามาตรงไหนที่จะมาเหยียบย่ำทำลาย ๓ พระองค์นี้ไม่ได้เลย จะต้องถูกต้านทานจากเราๆ เพราะฉะนั้นเสียงเราจึงดังอยู่เรื่อย เพราะอุ้มทั้งสามพระองค์นี้ไว้ ใครจะมาแตะไม่ได้เลย เราเอาขนาดนั้นนะ ด้วยเหตุนี้เสียงของเราจึงดังลั่นอยู่ทั่ว เพราะเรื่องเหล่านี้กระเทือนเข้ามาในสามพระองค์ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เราอุ้มอยู่ตลอดเวลา ใครมาแตะตรงไหนไม่ได้ เอาเลยๆ เสียงเราจึงดังกว่าเพื่อน ในเมืองไทยนี้เสียงดังก็คือเรานี้แหละ ดังอย่างนี้ละฟังเอา ผิดถูกประการใดให้พิจารณาก็แล้วกัน ถ้าผิดไม่ออก จะบอกเรื่องผิด จะออกตั้งแต่เรื่องธรรมที่ถูกต้องล้วนๆ ไปเลย ใครจะเอาหรือไม่เอาก็แล้วแต่ ธรรมเป็นความถูกต้องมาตั้งเดิมอยู่แล้วไม่มีที่ต่อติ นั้นเราเอาตรงนั้นนะ

เวลานี้ศาสนามันเป็นโลกไปหมดแล้วนี่นะ ก็คิดดูซิอย่างวัดป่าบ้านตาดขนาดกันอยู่ก่อนจิ้งห็นก็ได้พูดแล้ว เข้ามานี้แก้งๆ ก้างๆ ลืมเนื้อลืมตัว เข้ามาแบบหน้าด้าน ไม่สำนึกคิดอะไรว่าสูงต่ำดำขาวประการใดเลย มาตามนิสัยที่ปล่อยเนื้อปล่อยตัวมาเต็มที่แล้วผู้รักษาท่านรักษาอยู่ที่นี่ มาเห็นมันขวางหูขวางตาตรงไหนมันก็รู้กัน ตามีหูมีทุกคน อย่าว่าแต่คนเลย พระท่านก็มีหูมีตา ท่านยิ่งละเอียดกว่าเรา พระคุณละเอียด พระต้องเป็นพระผู้ปฏิบัติอรรถธรรมนะ อย่าเอาพระส่วมพระถานมาพูด เอาพระที่ปฏิบัติอรรถธรรม มุ่งต่ออรรถต่อธรรมจริง ๆ จับปั๊บๆ ได้หมดเลย นั้น พระประเภทนี้ละพระ สรรณ คัจฉามิ มาตั้งเดิม เป็นประเภทนี้ละ ไม่ใช่ประเภทรุ่มร่าม ๆ ที่นี่อะไรเข้ามาเประอะเปื่อนมันก็รู้ทันที

ของสะอาดกับของสกปรก ผ้าขาวกับผ้าดำต่างกันนะ ผ้านี้เอาอะไรมาแตะ เอาหมี่ทั้งตัวมาใส่แข่งกันก็เท่ากันนั่นแหละ ไม่เห็นเด่นอะไร ถ้าผ้าขาวนี่พอมีสีดำปื้อเข้าไปเด่นทันที สกปรกง่าย สีธรรมเป็นสีสะอาดมากที่สุด อะไรผ่านมาปื้อรูที่ๆ เลย สีธรรมไม่เหมือนสีอะไรนะ มีแต่เราแหละ พระท่านอยู่ในวัดท่านไม่ว่าอะไร เลย ท่านแบบหุนหวกตาบอดเหมือนกัน ทำไมท่านจะไม่เห็น ท่านก็เห็น แต่ผู้ว่าก็คือเราเป็นคนว่าเอง เรว่าก็ว่าเป็นบางกาล บางทีเข้าใจว่าหมดคนแล้ว ส่วนมากเราจะออกมาตอนหมดคนแล้ว จะออกไปดูนั่นดูนี่แล้วก็มาสั่งเสียอะไรๆ

คำๆ ค่อยออกไป ยังจู้จี้จ้านๆ เข้ามานี้ เราก็อึ้งก๊ก เอละนะ มาอะไร ไม่มีเหตุมีผลอะไรไล่เตี้ยนั่นเลยไล่กลับ ขนาบด้วยนะไม่ใช่ธรรมดา เป็นอย่างนั้นละ ไม่เหมือนใครนะบอกตรงๆ เลย บอกไม่เหมือนใคร ถ้างงเป็นธรรมพุงทันทีเลย ไปทางไหนไปด้วยเหตุด้วยผลทั้งนั้น ดูด่าว่ากล่าวไม่ใช่ความเสียหายอะไร มีความดีความดีชะล้างให้ต่างหาก อันนี้มันสกปรกมอมแมมมาจนมองหาตัวคนไม่เห็น เห็นแต่บุตรแต่คุณเต็มตัวของมัน ชำระล้างให้มันด้วยอรรถด้วยธรรมเสียหายไปไหน ผู้ที่มันเป็นมาคือมอมแมมทั้งตัว มีแต่ของสกปรกนั้นเหอเป็นของเลิศของเลอเอามาอวดอวดธรรม กองบุตรกองคุณมาอวดธรรมได้ยังไง เอาไปอวดทองคำได้ยังไง พิภพวิเศษ นี่ละที่ได้ด่าว่ากล่าวอยู่เรื่อยๆ เป็นอย่างนี้เอง ว่าอยู่เรื่อย

ถ้าเราออกมาเจออย่างนั้นโดนแหละ ไม่มีเว้นใครทั้งนั้น หน้าอินทร์หน้าพรหมมาถ้าผิดแล้วเอาเลย เราไม่ว่านี้ผู้ใหญ่นะ นัยศนัยศนัย อย่ามาพูดศๆ แยะๆ วังนั่นเลย ธรรมเหนือหมดแล้ว เอาธรรมเท่านั้นแหละใส่ ธรรมสอนโลกไม่ได้ใครจะสอนได้ในโลกนี้ กิเลสสอนกันเป็นยังไง เป็นส้วมเป็นถ่านไปหมด ธรรมสอนโลกเพื่อชำระส้วมถ่านให้มีความสะอาดพอจะมองดูได้บ้าง เป็นมนุษย์ได้บ้างทำไมจะสอนไม่ได้ ถ้าไม่ได้แล้วก็ศาสนาหมด ยังเหลือแต่มนุษย์ไม่มีทางนั่นแหละ เป็นหมาทั้งโลกไม่มีหาง หมาเขาก็มีประจำตัวเขา

สัตว์แต่ละตัวๆ เขาก็มีหางประจำตัวเขา เว้นแต่ไอ้ชัฏคัมที่อยู่วัดสวนแสงธรรม อยู่กับไอ้ขาวด้วยกัน ลูกแม่เดียวกันตัวเท่ากัน พระไปอยู่ทางโน้นมันก็เล่นกับพระสนิทสนมพอดีไอ้ขาวตาย แต่เรานึกว่าไอ้ดำตาย ไม่นึกว่าไอ้ขาวตาย นึกว่าไอ้ดำตายแล้วไอ้ขาวยังอยู่ เพราะมันมีตัวหนึ่งตัวขาวมาแทนกันอยู่นั่น เหมือนกับไอ้ขาวไม่ตายแล้วไอ้ดำตาย มันขบขันตรงนี้ละ มาพูดเรื่องหมาตัวนี้ก่อน พระตั้งชื่อให้ว่า ไอ้ชัฏคัม ตัวที่เรานึกว่าตายมันมาอยู่นี่ คือตัวคู่มันตายแล้วมันเหงา พระเลยแอบเอามาอยู่นี่ เราก็อึ้งก๊กว่าหมาดำตัวนั้นยังมีชีวิตอยู่ เรานึกว่ามันตายแล้ว สนธิใจเลยว่ายตายแล้ว

อยู่มาวันหนึ่งเราออกไปข้างนอก มันนอนอยู่ข้างนอก มันนอนดูเรา ตาอ่อนตาละห้อยดูเรา เอ้ หมาตัวนี้ดูนี่เหมือนตัวอยู่สวนแสงธรรม แต่ความฝังลึกนั้นคือว่าไอ้ของมันตายแล้ว ตัวนั้นตายแล้วก็มาดูตัวนี้ เอ้ หมาตัวนี้ทำไมเหมือนตัวสวนแสงธรรมนี่หน้า ไม่นึกว่าเป็นตัวนั้นนะ ยังว่ามันเหมือนกัน มันเหมือนกันอะไรนักหนา ทุกสิ่งทุกอย่างเหมือนกันหมด ดูลักษณะจะมาเล่นกับเรา คือเราไปเล่นกับมันมันก็ดู ความจริงคือเคยเล่นกับมันตอนอยู่สวนแสงธรรมแล้ว มันจำได้แต่เราจำไม่ได้ละชิ เรานึกว่ามันตายแล้ว เราเดินไปมันก็ดูอยู่อย่างนั้นละ

เวลาเรากลับมานี้ ก็ไอ้ตัวนี้จะมันออกมาเพ่นพ่าน ถ้ามไปถ้ามมาที่ไหนได้มันตัวนั้นเอง มันไม่ได้ตาย มันมาอยู่ที่นี่ ตัวขาวตายต่างหาก จึงว่าขบขันดี เห็นเรามันจำได้หมดก็เราเคยเล่นกับมันอยู่สวนแสงธรรม แต่เราไม่รู้มัน นึกว่ามันตายแล้ว ดูลักษณะมันอยากเล่นกับเรา แต่เราไม่เล่นกับมัน หมาตัวนี้มันคล้ายกันกับตัวสวนแสงธรรมเหลือเกิน แต่ไม่นึกว่าเป็นตัวนั้น ขบขันใหม่ละ นี่ละความจำเป็นอย่างนั้นละ เต็มวันมันอยู่นั้นนะ เมื่อเช้านี้ไป ออกไปแต่เช้าเลย ออกไปดูทางโน้นทางนี้ ไปเห็นมันนอนอยู่ในกรง ๓ ตัว

ไปวันแรกไอ้ดูบเห็นเรานี้เห่า โถ ตาเขียวปือเลย มึงเห่าอะไร แต่ไอ้(ตัวดำ) มันไม่เห็นเห่า รู้แล้วว่าไอ้ซัดตัมคือตัวนั้น ไอ้มันเฉย จับหลังเข่ามันก็เฉย ตัวนั้นเห่าว้อๆ ไปเมื่อเช้านี้ไม่เห่าทั้งสาม ตัวนี้(ตัวดำ) มันนอนแล้วมองเรา ไอ้ตัวตาเขียวปือที่เคยเห่าว้อๆ ไม่เห่านะ แต่ไอ้ซัดตัมนอนเฉยไม่สนใจเลย อยู่ด้วยกันสามตัวเมื่อเช้านี้ ไม่เห็นเห่าสักตัวสามตัวนี้ ปากสูไปไหนหมด ถ้าม ปากสูไม่มีหรือวันนี้ เฉย เราเลยผ่านไป สงสารบางที่แมวเข้ามาสัตว์ในนี้ฉิบหาย เพราะฉะนั้นจึงต้องจับเอาไปปล่อยๆ ถ้าเข้ามาแล้วหมดพวกสัตว์เล็กสัตว์น้อยถ้าแมวเข้ามาแล้วมันเป็นอาหารว่างทั้งนั้นแหละ กินจนตายก็ไม่หมดสัตว์ในวัด จึงต้องจับออกๆ สงสารสัตว์ในวัดนี้ ถ้ามันเข้ามาแล้วเป็นภัย เพราะฉะนั้นจึงต้องจับกันอีกทีก็ ถึงขนาดว่าพระถ้าจับแมวไม่ได้ แมวจะต้องฟ้องพระให้ติดคุกหมดทั้งวัดเลย ถ้าจับแมวไม่ได้แมวจะต้องมาฟ้องพระให้ติดคุกหมด เมื่อเช้านี้บอกว่าจับแมวตัวนั้นได้แล้ว เออ ที่นี่เอาแมวใส่คุก ไม่ต้องติดคุกพระเรา จับได้เรื่อยเอาไปปล่อยเรื่อย

เราพยายามรักษาวัดนี้ไว้ พระมาในวัดนี้ต้องตั้งใจมาทุกองค์ มาเหล่าๆ เหล่าๆ ไม่ได้นะ เอาจริงจังมาตลอด เรื่องอรรถเรื่องธรรม เรื่องภาวนาภายในใจของพระในวัดนี้นั้นจะไม่มีลดหย่อน แม้ตั้งแต่ช่วยชาติบ้านเมืองก็ให้พระท่านอยู่หนาแน่นมั่นคงด้วยจิตตภาวนาตลอดมา หากมีความจำเป็นก็ให้ท่านมาช่วยสักประเดี๋ยวประด๋าวแล้วตัดออกทันทีเลย เพราะอันนี้ถือว่าเป็นงานภายนอก ไม่ใช่งานสำคัญยิ่งกว่างานภาวนา ด้วยเหตุนี้เองเราจึงเหนียวแน่นมั่นคงทางจิตตภาวนาตลอดมาตั้งแต่เริ่มสร้างวัดจนกระทั่งบัดนี้

นี่เขตติดไว้นั้นใครห้ามเข้าไป เป็นบริเวณของพระภิกษุกันทั้งนั้นเลย ถ้าหากว่าเราดูทางโลกแล้วไปดูทางธรรมแล้วในวัดในวาปีเหมือนส้วมเหมือนถ่าน สกปรกด้วยป่าไม้ รุงรังรก แต่ทางจกกรมท่านสะอาด ที่พักที่อยู่ท่านกระต๊อบๆ อยู่ในนั้นสะอาด ภาย วาใจของท่านสะอาด ท่านชำระภายใน ท่านไม่ได้ชำระภายนอกเป็นบ้าเหมือนโลกทั้งหลาย โลกทั้งหลายนี้ชำระแต่ภายนอก อันนั้นไม่ดีอันนี้ไม่ดี จัดตลอด กระทั่งวันตายก็ไม่ดีอยู่ อย่างนั้นแหละ แต่จัดภายในนี้ดีไปเรื่อย ๆ สะอาดเรื่อย ๆ สะอาดจนสุดยอดภายใน ภายในสะอาดเรียบร้อยหาที่ต้องดีไม่ได้แล้ว ข้างนอกจะเป็นอะไรก็เป็นไป จัดกันไปตามเรื่องเท่านั้น ไม่เห็นมีความจำเป็นอะไรยิ่งกว่าภายใน

นี่ละพุทธศาสนาสอนลงภายในใจ ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ อย่างพระที่ท่านอยู่ในป่าในเขาท่านชำระใจของท่าน ท่านจัดอยู่ภายในใจ อะไรไม่ดีไม่งามท่านจะดูอยู่ภายในใจ ท่านไม่ดูนอกนะ ภายนอกพออยู่พอเป็นพอไป วันหนึ่ง ๆ พอได้หลับได้นอน เอา พอ ๆ อย่างกุฎิพระในวัดนี้เข้าไปข้างในดูได้เมื่อไร ถ้าหากว่าให้โลกสกปรกเข้าไปดูความสะอาดภายในของพระในวัดนี้แล้ว กุฎิของท่านโลกเขาจะถือว่าสกปรกมากนะ กุฎิกระต๊อบกระต๊อบเท่านี้ ๆ พอชุกหัวนอนได้ท่านก็พอ แต่ใจของท่านสว่างไสวตลอดเวลาด้วยการชำระซักฟอก ดัดแปลงแก้ไขอยู่ภายในตลอด ท่านไม่ได้ดูภายนอกนะ นี่ละเรื่องภายในกับภายนอกมันต่างกัน

ศาสนาให้ดูภายในออกไปหาภายนอกนะ ดูภายในดีแล้วภายนอกไม่ดีตรงไหนก็จัดทำได้ตามสัดตามส่วนพอดีพองาม ไม่เตลิดเปิดเปิงเหมือนกิเลสพาจัดพาทำ ถ้ากิเลสพาจัดพาทำนี้ดีเท่าไรไม่พอ ดีเท่าไรไม่พอ ฟาดบ้านสักกี่ชั้นก็มีระดับตกแต่งตลอดทุกชั้นไปเลย นั่นก็ยังไม่พอใจของกิเลส ว่าไม่สวยไม่งาม นั่นเห็นไหมกิเลส ที่นี้เอาสายตาของธรรมจับปุ๊บเข้าไปซิ นี่ละเห็นกันชัด ๆ อย่างนี้ กิเลสจะตกแต่งขนาดไหนก็เหมือน ตกแต่งกองมูตรกองคูให้เป็นลักษณะนั้นเป็นลักษณะนี้ ตกแต่งไปตรงไหน ๆ ก็คือกองมูตรกองคูถูกตกแต่ง มันจะเป็นทองคำทั้งแท่งได้ยังไง มันก็เป็นกองมูตรกองคูอยู่นั้นแหละ นี่สายตาของธรรมเป็นอย่างนั้น

เวลาธรรมจับเข้าไปที่กิเลสมันยกยอปอขึ้นของมันว่าสวยว่างาม สะอาดสะอาดอันที่สุดขนาดไหน สายตาของธรรมจับเข้าไปสกปรกขนาดนั้น นั่นในสายตาของธรรม เพราะในใจของท่านธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วไม่มีที่ต่องติ ดูอะไรจะหาที่มาเปรียบเทียบไม่ได้เลย ตีก็ไม่ได้ ชมก็เลยเสียทุกอย่าง นั่นละธรรมประเภทนั้นละธรรมพระพุทธเจ้ามาสอนโลก ธรรมพระอรหันต์ท่านมาสอนโลก ตีก็ไม่มีที่จะติ ชมจะชมที่ตรงไหน คือเลยหมดแล้วเลยหมดแล้วจากการบำเพ็ญ การปฏิบัติดัดแปลงแก้ไขตัวเอง ๆ จนกระทั่งถึงขั้นหาที่ต่องติ

ไม่ได้ในตัวเอง ที่นี้มองไปที่ไหนมันก็จำไปหมดละซิ นี่ละธรรมเป็นอย่างนั้นท่านทั้งหลายจำเอานะ

นี่พากันตกแต่งตั้งแต่ภายนอก ตกแต่งจนกระทั่งวันตายก็ตายทิ้งเปล่าๆ ไม่มีอะไรสะอาดสะอาดภายในหัวใจสกปรกรกรุงรังตลอดวันตาย ภายนอกจะสวยงามอะไรมันก็เป็นอย่างนี้อย่างที่เรานี้ละ ตกแต่งขนาดไหนก็เป็นอย่างนั้นละภายนอก ถ้าภายในไม่ตกแต่งแล้วหาที่ยึดไม่ได้นะ ต้องยึดที่ภายใน ตกแต่งภายในให้ดี วันหนึ่งคืนหนึ่งๆ ตื่นเข้ามาถึงค่าเราได้ทำความชั่วความเสียหาย ความดีงามอะไรบ้าง เอามาเทียบกันๆ แก้ไขตัดแปลงบวกลบคุณหารไปในตัวของเราก็มีทางออกๆ ถ้าไม่มีอย่างนั้นแล้วไม่มีทางออก มีแต่ทางเข้าจมไปเรื่อยๆ นะ ให้พากันพิจารณาพิจารณา

สิ่งภายนอกสำหรับทางด้านธรรมะแล้วท่านไม่ถือเป็นการจำเป็นอะไร ยิ่งกว่าสิ่งภายในคือใจ ภายในเป็นมหาเหตุอยู่ที่นั่น ตัวก่อเหตุอยู่ที่ใจนั่น ท่านจึงดูแต่ตรงนั้น ดับที่ตรงนั้น น้ำดับไฟดับตรงนั้น มันเป็นไฟขึ้นที่ใจ ดับที่หัวใจด้วยศีลด้วยธรรม ด้วยสมาธิภาวนา ใจนี้จะสงบลงๆ คือไฟสงบลง เพราะน้ำดับไฟได้แก่การภาวนา จิตก็เย็น เย็นเรื่อยๆ ท่านตกแต่งภายในนะ ท่านดูภายในมากกว่าภายนอก ที่นี้เวลาแสดงออกมา ภายนอกก็สวยงามไปหมดนั่นแหละ เพราะภายในได้รับการตกแต่ง มีสติปัญญาครอบคอบ ออกภายนอกหน้าที่การงานอะไรก็เรียบร้อยๆ

เรื่องสติปัญญาเรื่องธรรมไปที่ไหนจะสวยงามที่นั่น ถ้ากิเลสไปที่ไหนรกรุงรัง กิดขวางไปทั่วโลกสงสาร อย่าว่ากิดขวางแต่เราเลย ต่างคนต่างมีแบบเดียวกันกิดขวางทั่วโลกเลย มันดียังไงเอามาพิจารณาซิ นี่เปิดหัวอกให้ท่านทั้งหลายฟัง มอมแมมอยู่อย่างนี้ก็เคยไม่เคยสนใจกับเรื่องภายในจิตใจมานี้เท่าไร จนกระทั่งบวชก็ยังไม่ค่อยได้เรื่องได้ราว ออกปฏิบัติจนถึงได้เรื่องได้ราว ออกปฏิบัติเข้าชำระจิตใจ ที่นี้มุ่งเข้าไปๆ เรื่องภายนอกภายในค่อยปิดออกๆ แล้วค่อยชำระนี่ ค่อยสว่างขึ้นมาๆ

จึงได้เห็นอย่างที่ว่านี้ ข้างนอกสกปรกยังงี้ ข้างในสะอาดยังงี้เห็นชัดเจนจากการปรับปรุงแก้ไขตัดแปลงหัวใจที่เป็นมหาเหตุนี้ จากกิเลสที่ตัวสกปรกรกรุงรังมันหุ้มห่อชำระออกด้วยน้ำคือจิตตภาวนามันก็สว่างขึ้นมาๆ อย่างนั้น ให้พากันจำเอานะ การมาวัดมาวาให้มาสนใจกับบรรดากับธรรม อย่างนำโลกเข้ามาอวดธรรมนะ โลกก็เหมือนกงมูตรกงคูดเอามาอวดทำไม ธรรมท่านเลิศเลอขนาดไหนแล้ว มาอวดท่านหาอะไร ดูตัวเองนั่นซิ ไม่ดีไม่งามยังงี้แก้ไขตรงนั้นมันก็ดีขึ้นเองๆ พากันจำเอานะ

อย่างที่ว่าดูว่าดำไม่มีความเสียหายอะไรในการดูดำ อย่างที่เราดูโล่ออกจากวัดจากวาอย่างนี้ไม่มีอะไรเสียหาย พวกนั้นต่างหากพวกเขาเสียหาย มันจะมาก่อลูกกลมๆ เข้ามาในวัดโล่ออก ให้เอาไปคิดไปอ่านแล้วปรับปรุงตัวเองก็จะดีขึ้น ความหมายว่า

อย่างนั้น มันเลอะเทอะมากนะเวลานี้ มีแต่ชื่อนะเรื่องศาสนา เราจะไปคูในวัดในวา วัดไหน ไม่ว่าวัดเขาวัดเรามันเลอะเทอะสกปรกเหมือนกันหมด เพราะไม่มีธรรมอยู่ในนั้น มีแต่กิเลสตัณหาเต็มอยู่ในวัดในวาในพระในเณร วัดวาก็เลยกลายเป็นส้วมเป็นถ่านไปหมด เป็นที่บรรจขอมูตรของคุณ คือความประพฤติเหลวแหลกแหวกแนวของพระไปอยู่นั้น

วัดก็เลยกลายเป็นส้วมเป็นถ่าน พระเณรก็เป็นมูตรเป็นคูธ โยนลงในวัดนั้นเลย กลายเป็นวัดส้วมวัดถ่านไป ทั้งวัดเขาวัดเราจะไปตำหนิใครไม่ได้ ถ้าพระผู้รักษาวัดสกปรกสกปรกทั้งหมดในวัดนั้น ถ้าพระผู้สะอาดอยู่ในวัดนั้นสะอาดหมด มันสำคัญอยู่ที่ใจของผู้ดัดแปลงแก้ไข ผู้รักษา ผู้บำรุงนะ ไม่อยู่ที่ไหน ให้พากันจำเอาไปปฏิบัติ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ก็เห็นว่าสมควรนะ เอาละเอาแค่นี้

ชีวิตของพระ ตั้งแต่วันบวชบิชีวิตของฆราวาสความเป็นมาของฆราวาสปิดออกหมด เฉพาะอย่างยิ่งชีวิตของศีลจับกับเข้าให้เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ ศีล ๒๒๗ ที่มาในปาฏิโมกข์ อนุบัญญัติที่บัญญัติมากกว่านั้นเป็นไหน ๆ รักษาขอบไปหมดเลย ชีวิตของพระตั้งแต่บัดนั้นมา ที่นี้เมื่อรักษาไปเป็นประจำ ๆ เลยกกลายเป็นนิสัย ๆ ระวังไม่ระวังมันระวังอยู่ในตัวของมันแล้ว ที่แรกบวชมาเหมือนติดคุกติดตะราง มันมีแต่สิ่งจะผิด ๆ เพราะเราไม่เคยรักษา เคยแต่ปล่อยเนื้อปล่อยตัว เวลาบวชเอาศีลธรรมเข้ามาบิบบังคับ เดินตามศีลตามธรรม ผิดตรงไหนมันกระเทือนตัวเอง ๆ มันระวัง ๆ ที่นี้ระวังนานเข้า ๆ เลยกกลายเป็นนิสัยไปเลย อยู่ธรรมดาเหมือนไม่มีศีลมีธรรม มีอยู่ในนั้นเสร็จคือเป็นอัตโนมัตติ อะไรจะผิดถูกรู้ทันที ๆ เป็นอย่างนั้นนะ นี่ชีวิตของพระ

นั่นละศาสนาเป็นเครื่องชุบเลี้ยงจิตใจของเรา ชีวิตของพระและฆราวาสความเคลื่อนไหวไปมา ก็ให้ถูกต้องตามศีลตามธรรม ภายในจิตใจคิดปรุงเรื่องอะไร ๆ ให้ถูกต้องตามศีลตามธรรมเรียบบุทธเข้ามาหาความคิดทุกอย่าง ๆ เป็นธรรมทั้งนั้น ๆ อยู่สบาย นี่ละการชำระชั๊กฟอกเป็นอย่างนั้นนะ เสร็จแล้วจะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz